

$$\int\limits_{I^k} d\omega = \int\limits_{[0,1]^k} \frac{\partial f}{\partial x^i} (-1)^{i-1} dx^1 dx^2 \dots dx^k \stackrel{\text{Tw. Fubiniego}}{=} (-1)^{i-1} \int f(x^1, \dots, \overset{i-\text{ty}}{x^i}, \dots, x^k) - f(x^1, \dots, \overset{i-\text{ty}}{0}, \dots, x^k) dx^1 \dots dx^k$$

Analiza przypadku ogólnego: $\omega \in \Omega^{k-1}(O)$ $c: [0,1]^k \rightarrow O$

$$\int\limits_{\partial C} \omega = \int\limits_{\partial I^k} c^* \omega$$

$$\text{i dalej } \int\limits_C d\omega = \int\limits_{I^k} c^* d\omega = \int\limits_{I^k} d c^* \omega = \int\limits_{\partial I^k} c^* \omega = \int\limits_{\partial C} \omega$$

24/10/2016

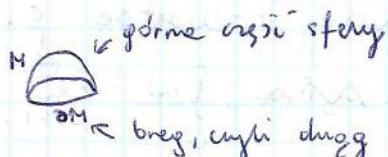
$$c: [0,1]^k \rightarrow O \subset \mathbb{R}^n \quad \omega \in \Omega_{\text{min}}^k(O) \Rightarrow \int\limits_C \omega = \int\limits_{[0,1]^k} c^* \omega$$

$c^* \omega$ - k-forma na k-kostce jest kombinacją liniową
wyrażeń ω postaci $f(x^1, \dots, x^k) dx^1 \wedge \dots \wedge dx^k$
to zawsze jest całkowalne

Tw. Stokesa dla k-kostek.

$$\int\limits_C d\omega = \int\limits_{\partial C} \omega \quad \text{gddie } c: \sum_{\substack{i=1 \\ i=0,1,2}}^k (-1)^{i,\alpha} c_{i,\alpha}$$

Dalszy cel: uogólnienie tw. Stokesa dla wierzchołków.



pełne uogólnienie na wierzchołkiach

formy wierzchołkowe - "

cathodamic form wierzchołkowych.

M - wierzchołek z biegiem ∂M wyrażen k, ω jest k-1 forma
na M to $\int\limits_M d\omega = \int\limits_{\partial M} \omega$.

Pamiętanie:

$U, V \subset \mathbb{R}^n$ $h: U \rightarrow V$ nazywamy deformorfizmem
jeśli h jest gładką biiegią oraz h^{-1} jest odwrotnością
gładkim.

Niech $M \subset \mathbb{R}^n$. Mówimy, że M jest wierzchołkiem k-myślonym
jeśli $\forall x \in M \exists$ zbiory otwarte $U, V \subset \mathbb{R}^n$ t.j. $x \in U$ i istnieje
deformorfizm $h: U \rightarrow V$ t.j. $h(U \cap M) = V \cap (\overset{\text{otwarcie}}{R^k} \times \{0\})$

gddie $V \cap \mathbb{R}^k \times \{0\} = \{y \in V : y^{k+1} = y^{k+2} = \dots = y^n = 0\}$

Twierdzenie.

Niech $\Omega \subset \mathbb{R}^n$ oraz $g: \Omega \rightarrow \mathbb{R}^p$ t.e. $\forall x \in \Omega \quad g(x) = 0$, pochodne $g'(x)$ nie négd p. Wówczas $\{x \in \Omega : g(x) = 0\}$ jest wraz z torami $n-p$ wymiarowa

Dowód: $\Omega = \mathbb{R}^3$ $g(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 1$. $g: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^1$
czyli $p=1$ a $\{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : x^2 + y^2 + z^2 = 1\}$ jest styczna 2 wymiarowa

Układy współrzednych:

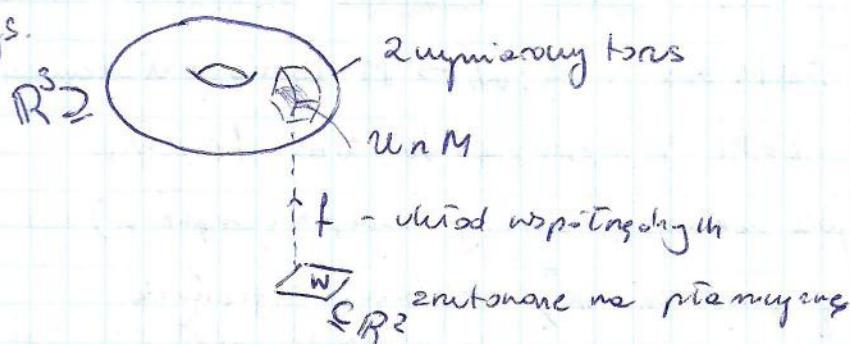
M - wraz z torami, $x \in M$, $n: U \rightarrow V$ j.w.

Niech $W \subset \mathbb{R}^k = \{a \in \mathbb{R}^k : (a, 0) \in V\}$ gddie $0 \in \mathbb{R}^{n-k}$

Rozważmy odwzorowanie $f: W \rightarrow \mathbb{R}^n$ t.e. $f(a) = h^{-1}(a, 0) \in M$

Zauważmy, że $f(W) = U \cap M$. To f nazywamy układem współrzednych wokół $x \in M$.

Rys.



Własności f : (1) jest ciągłe i gladkie

(2) négd $f'(a) = k$. Rozważmy odwzorowanie

$H: U \rightarrow \mathbb{R}^k$ gddie $H(x) = (h^1(x), \dots, h^k(x))$. Wówczas $H \circ f = \text{id}_{\mathbb{R}^k}$ a zatem $H'(f(a)) = f'(a) = \text{id}$, a więc négd $f' = k$.

Uwaga: Niech $f_1: W_1 \rightarrow \mathbb{R}^n$ i $f_2: W_2 \rightarrow \mathbb{R}^n$ będą dwa takie układy współrzednych (pochodzącymi od h_1, h_2 - odpowiednio)



to odwzorowanie jest gladkie; odwzorowanie przeniesie między układy współrzednych.

Rozważmy z brygiem

$$\mathbb{R}^k \cap \mathbb{H}^k = \{ (x^1, \dots, x^k) \in \mathbb{R}^k : x^k \geq 0 \}$$

^{zbiór punktów}

Definicja: $M \subset \mathbb{R}^n$ jest k -wymiarowym z brygiem

jeśli $\forall x \in M$ spełniony jest warunek z definicji wymiaru

lub spełniony jest następujący warunek:

$\exists U, V \subset \mathbb{R}^n$ otwarte difeomorfizm $h: U \rightarrow V$ t.j.

$h(U \cap M) = V \cap \mathbb{H}^k \times \{0\}$ oraz k -ta współrzędna $h(x)$ jest równa 0.

Uwaga: Jeśli M jest wymiarowym z brygiem to zbiór punktów $x \in M$ spełniających dany warunek z powyższej definicji nazywamy ∂M .

∂M jest wymiarowym $k-1$ wymiarowym.

Prestresz styczny: Niech $M \ni x$ i $f: W \rightarrow M$ będzie układem współrzędnych wokół $x \in M$ i niech $a \in W$ t.j. $f(a) = x$.

Niech \mathbb{R}_a^k - będzie jak określili (wektorów rzeczywistych w pkt. a)

Mając f definiujemy prestresz \mathbb{R}_x^n wektorów stycznych do M w punkcie x : $T_x M = \{ (f'v)_x : v_a \in \mathbb{R}_a^k \}$.

Oznaczmy $f_*: \mathbb{R}_a^k \rightarrow \mathbb{R}_x^n$ polem $f_* v_a := (f'(a)v)$

Innymi słowy $T_x M = f_*(\mathbb{R}_a^k)$

Niech dane będzie odwzorowanie $F: M \rightarrow \bigcup_{x \in M} T_x M$.

Mówimy, że F jest polem wektorowym na M jeśli $\forall x \in M \quad F(x) \in T_x M$.

Jesieli F jest polem wektorowym na M oraz f jest układem współrzędnych wokół $x \in M$ to \exists tylko jedno pole wektorowe G na W t.j. $F(y) = f_*(G(b))$ polem $y = f(b) \in W$.

Mówimy, że jeśli G jest gładkie to F jest gładkie w x .

Niech $\omega : M \rightarrow \bigcup_{x \in M} \Omega^p(T_x M)$ jest p-formą na M jeśli $\omega(x) \in \Omega^p(T_x M)$
k-argumentowe
rozważać

Mówimy, że ω jest gładką formą różnicową jeśli $f^* \omega$ jest
gładką p-formą na W dla wszystkich ułamek współrzędnych
 $f : W \rightarrow \mathbb{R}^n$.

Przykłade: $f^* \omega \in \Omega_{\text{can}}^p(W)$ gdzie dla $v_1, \dots, v_p \in \mathbb{R}_a^k$ $a \in W$
 $(f^* \omega)(a)(v_1, \dots, v_p) := \omega(f(a))(f_* v_1, \dots, f_* v_p)$.

Uwaga: wystarczy gładkość w jednym ułamku współrzędnych.

Dzielenie p-form na M . Niech ω będzie gładką
p-formą na M . Niech $x \in M$, $f : W \rightarrow \mathbb{R}^n$ będzie ułamkiem
współrzędnych ułamek x oraz $a \in W : f(a) = x$.

Ystnieje doładowanie ~~$\omega|_W$~~ jednej $(p+1)$ -formy różnicowej
na M t.j. jeśli $w_1, \dots, w_{p+1} \in T_x M$ oraz $v_1, \dots, v_{p+1} \in \mathbb{R}_a^k$
 $f_* v_i = w_i$ to $\gamma(x)(w_1, \dots, w_{p+1}) = d(f^* \omega)(a)(v_1, \dots, v_{p+1})$

Notacja $\gamma = d\omega$.

Nierozróżnialność definicji γ od wyboru ułamku wsp.:

Niech $f_i : W_i \rightarrow \mathbb{R}^n$ będą ułamki ułamki $x \in M$.

$$\left. \begin{array}{l} f_1(a_1) = x = f_2(a_2) \\ f_1^*(v_i) = w_i = f_2^*(u_i) \end{array} \right\} u_i = (f_2^{-1} \circ f_1)_*(v_i)$$

$$d(f_1^* \omega)(a_1)(v_1, \dots, v_{p+1}) = d(f_2^* \omega)(a_2)(u_1, \dots, u_{p+1})$$

Zastosując cofinięcie $(f_2^{-1} \circ f_1)^*$ do $d f_2^* \omega$.

$$(f_2^{-1} \circ f_1)^* d(f_2^* \omega) = d((f_2^{-1} \circ f_1)^* \circ f_2^* \omega) = d f_1^* \omega$$

$$\begin{aligned} \text{Zatem } (f_2^{-1} \circ f_1)^* (f_1^* \omega)(a)(v_1, \dots, v_{p+1}) &= (d f_1^* \omega)(f_2^{-1} \circ f_1)_*(f_2^{-1} \circ f_1)_*(v_1, \dots, f_2^{-1} \circ f_1)_*(v_{p+1}) \\ &= d(f_2^* \omega)(b)(u_1, \dots, u_{p+1}) = d(f_1^* \omega)(a)(v_1, \dots, v_{p+1}) \end{aligned}$$

Czyli definicja nie zależy od wyboru f_i .